

Odată un copil a întrebat-o pe mama sa: *Mamă, dacă Isus a înviat din morți și a îndepărtat toate suferințele noastre, cum se face că încă mai sunt oameni care suferă de foame, boală și nedreptate?* Mama, îi răspunde, ținând cont de textul evanghelic de astăzi asupra modului în care gardieni au fost mituiți de către preoți și bătrâni, că, *astăzi încă sunt persoane care refuză să creadă că Isus a înviat din morți și că trăiește și astăzi.*

Două feluri de persoane întâlnim în evanghelia de astăzi. Primul tip este femeia care a văzut mormântul gol și l-a întâlnit pe Domnul înviat pe drumul de acces la mormânt, iar al doilea fel sunt paznici, marele preot și bătrâni care refuză să creadă în învierea lui Isus.

Primul grup, asemenea femeii, cred și rămân constanți în ciuda frustrărilor de vestire a vestei cele bune a învierii.

Dis de dimineață a primei zile a săptămânii, Maria Magdalena, Maria mama lui Iacob și Salome au luat cu ele mirodenii și s-au dus la mormântul lui Isus pentru a-i putea unge trupul.

Trei femei obișnuite care urmau pur și simplu ceea ce era de acum o rutină printre femeile evreice din acel timp – făcând ceea ce era de așteptat, ghidate de obiceiul local și de înțelepciunea convențională a simplilor oameni. În timp ce mergeau spre mormânt în lumina dimineții, au găsit ceva ce le-au nedumerit – piatra de mormânt fusese dată la o parte. Inițial, ele au crezut că mormântul lui sus fusese jefuit dar după examinări ulterioare, ceea ce au descoperit le-au alarmat – trupul lui Isus nu mai era.

Când au intrat în mormântul gol, au întâlnit un mesager divin care le-a transmis vestea cea bună a învierii lui Isus: „*Nu vă înspăimântați! Îl căutați pe Isus Nazarineanul, cel răstignit. A înviat, nu este aici!*” (Mc 16,6). Cel pe care îl căutau nu mai era de găsit acolo. Dacă dorești să găsești viață, li s-a spus – viața care transcende sfârșitul morții, mormântul gol al lumii în care trăim, atunci trebuie să te apuci să cauți în alt loc. Însă *Dar mergeți și spuneți discipolilor lui*, a spus mesagerul: *el merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea după cum v-a spus*” (Mc 16,7). Femeile care a mers la mormânt, au fost astfel primele martore a ceea ce s-a petrecut în timpul zorilor alei acele prime zile a săptămânii. A fost experiența lor a acestui eveniment – o experiență interioară și subiectivă – care a marcat începutul unei direcții noi radicale pentru ele și pentru apostoli lui Isus. A fost începutul întâlnirii lor cu realitatea atotcuprinzătoare cunoscută ca înviere în care ei au fost prinși pentru restul vieții lor și prin care au fost schimbați pentru totdeauna. Durere nerostită, griji, alarmare, teroare, uimire, bucurie și frică de nedescris – acestea erau sentimentele lor după ce au descoperit mormântul gol și faptul că Isus înviase din morți.

Nu există nici un limbaj, nici un precedent adecvat pentru a descrie viața-schimbată și viața-dăruită experimentată de femei la învierea lui Isus. Fără îndoială că limbajul relatărilor învierii în Noul Testament este foarte adesea eluziv, indirect și adesea simbolic.

Pr. Mihail Andrei Iacob

Ant. la intrare

Ex 13,5.9

Domnul v-a adus într-o țară unde curge lapte și miere, pentru ca legea Domnului să fie pururi pe buzele voastre, aleluia.

Rugăciunea zilei

Dumnezeule, tu sporești neconținut Biserica ta, dăruindu-i, prin Botez, noi fii. Dă-le slujitorilor tăi harul să rămână fideli, în trăirea lor, sacramentului pe care l-au primit în credință. Prin Domnul nostru Isus Cristos.

Lectura I

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt.

Citire din Faptele Apostolilor

2,14.22-33

În ziua de Rusalii, Petru, stând în picioare, împreună cu cei unsprezece, și-a ridicat glasul și le-a vorbit: "Bărbați iudei și voi toți care locuiți în Ierusalim, să vă fie cunoscută aceasta și fiți atenți la cuvintele mele! ²² Pe Isus Nazarineanul, bărbat adevărat de Dumnezeu între voi prin fapte puternice, minuni și semne pe care le-a făcut Dumnezeu prin el în mijlocul vostru, după cum voi înșivă știți, ²³ pe acesta, care a fost dat după planul stabilit și preștiința lui Dumnezeu și pe care voi l-ați răstignit și ucis prin mâinile celor fărădelege, ²⁴ pe acesta, Dumnezeu l-a înviat, eliberându-l de durerile morții, deoarece nu era posibil să fie ținut sub puterea ei. ²⁵ Căci David spune cu privire la el: «Îl vedeam mereu în fața mea pe Domnul, căci el este la dreapta mea ca să nu mă

clatin. ²⁶ De aceea s-a bucurat inima mea și limba mea a tresăltat de veselie; ba, mai mult, și trupul meu se va odihni în speranță, ²⁷ pentru că nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților și nici nu vei permite ca sfântul tău să vadă putrezirea. ²⁸ Mi-ai făcut cunoscute căile vieții, mă vei umple de bucurie cu prezența ta». ²⁹ Fraților, să-mi fie permis să vă vorbesc cu îndrăzneală despre patriarhul David: el a murit și a fost îngropat și mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. ³⁰ Dar fiind profet și știind că Dumnezeu îi făcuse jurământ să așeze pe tronul său un descendent al lui, ³¹ el a văzut dinainte și a vorbit despre învierea lui Cristos: «El nu a fost lăsat în locuința morților și nici trupul lui nu a văzut putrezirea». ³² Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. ³³ Înălțat fiind acum la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, l-a revărsat pe acesta, așa cum vedeți și auziți voi".

Cuvântul Domnului

Psalmul Responsorial

Ps 15(16), 1-2a și 5.7-8.9-10.11

(R.: 1)

R.: Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că în tine îmi caut refugiu!
sau:

Aleluia.

¹ Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că îmi caut refugiu în tine!

^{2a} I-am spus Domnului: "Tu ești Dumnezeul meu".

⁵ Domnul este partea mea de

moștenire și cupa mea cu
sorti,
tu ești acela care ai în mână soarta
mea. **R.**

⁷ Îl binecuvântează pe Domnul, care
m-a sfătuit,
la aceasta până și noaptea mă
îndeamnă inima.

⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe
Domnul;
dacă el este la dreapta mea, nu mă
clatin. **R.**

⁹ De aceea, inima mea se bucură
și sufletul meu tresaltă
de bucurie;
ba chiar și trupul meu se va odihni
în siguranță,
¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților,
nici nu vei îngădui ca cel
credincios al tău să vadă
putrezirea. **R.**

¹¹ Tu îmi vei face cunoscută
cărarea vieții;
în fața ta sunt bucurii depline
și desfătări veșnice la dreapta
ta. **R.**

Aclamație la Evanghelia

Ps 117(118),24

(Aleluia) Aceasta este ziua pe care
a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și
să ne veselim în ea! **(Aleluia)**

Evanghelia

*Dați de știre fraților mei să meargă
în Galileea și acolo mă vor vedea.*

 **Citire din Evanghelia Dom-
nului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 28,8-15**

În acel timp, femeile, plecând în
grabă de la mormânt, cu frică și cu

bucurie mare, au alergat să dea de
știre discipolilor lui. ⁹ Și, iată, Isus
le-a venit în întâmpinare și le-a zis:
"Bucurați-vă!" Iar ele, apropiindu-
se, i-au cuprins picioarele și l-au
adorat. ¹⁰ Atunci Isus le-a zis: "Nu
vă temeți! Mergeți și dați de știre
fraților mei să meargă în Galileea
și acolo mă vor vedea!" ¹¹ După
ce au plecat ele, iată că unii din
gardă au venit în cetate și au dat de
știre arhierilor despre toate cele
întâmplătoare. ¹² Aceștia, reunindu-se în
consiliu cu bătrânii, au dat suficient
de mulți arginți soldaților, ¹³ zicând:
"Să spuneți: «Discipolii lui au
venit noaptea și l-au furat pe când
noi dormeam!»" ¹⁴ Și dacă va afla
guvernatorul despre asta, îl vom
convinge noi și îl vom scăpa de
neplăceri". ¹⁵ Ei, luând arginții,
au făcut așa cum au fost instruiți.
Astfel, zvonul acesta s-a răspândit
la iudei până azi.

Cuvântul Domnului

Rugăciunea Credincioșilor

**Uimirea și imensa bucurie
care a umplut inimile femeilor
în prima zi de paște continuă să
răsune în biserică chiar și în ziua
de astăzi. De aceea să spunem
împreună:**

R. Ascultă-ne Doamne!

- Ne rugăm ca salutul lui Isus, *Nu
vă temeți*, să aducă alinare celor
care sunt neliniștiți în aceste
momente. **R.**
- Ne rugăm ca cei care au
creat minciuni pentru a
ascunde adevărul să ajungă

la conștientizarea a cât de periculoase sunt faptele lor. **R.**

- Ne rugăm ca misionari să de-a mărturie de Cristos înviat, inspirându-se de la sfântul Petru, care a proclamat cu atât curaj mesajul pe străzile Ierusalimului. **R.**
- Ne rugăm ca Duhul Sfânt să îi însuflețească pe toți creștini în acest moment al învierii, iar noi să putem trăi viața lui Cristos cu mult entuziasm. **R.**
- Ne rugăm și pentru toți credincioșii noștri răposați, ca Cristos înviat să îi ducă cât mai repede în casa Tatălui veșnic. **R.**

Doamne Isuse, cu inimi pline de bucurie te rugăm să ne păstrezi în siguranță pentru că tu ești speranța noastră. Ferește-ne de

pericol, pentru că tu ești refugiul nostru în care trăim acum și în toți veci vecilor. Amin

Asupra Darurilor

Te rugăm, Doamne, primește cu bunătate darurile credincioșilor tăi, pentru ca toți cei care au fost reînnoiți prin mărturisirea numelui tău și prin Botez să ajungă la fericirea veșnică. Prin Cristos, Domnul nostru.

Ant. la Împărtășanie *Rom 6,9*

Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui, aleluia.

După Împărtășanie

Te rugăm, Doamne, revărsă cu îmbelșugare în sufletele noastre harul tainei pascale, ca să putem răspunde darului iubirii tale ce ne-a deschis calea mântuirii veșnice. Prin Cristos, Domnul nostru.

Sunetul clopotului bisericii

În anul 1799, armatele vestitului Napoleon au apărut pe culmile înalte de deasupra micuțului oraș Feldkirch din Austria. Era chiar în ziua de paște, iar razele soarelui strălucitor sclipea pe armele francezilor, în drumul de coborâre a dealului în partea de vest a orașului. Consiliul orașului a fost chemat de urgență pentru a se consulta asupra a ceea ce trebuie făcut.

După lungi discuții, parohul Bisericii s-a ridicat și le-a spus, *Frații mei este ziua de paște! Ne-am tot luat în seamă propriile puteri și ne-am dat seama că nu vom avea succes. Haideți să ne întoarcem la Dumnezeu. Trageți clopotul și haideți să mergem la sfânta Liturghie ca de obicei, și să lăsăm totul în mâinile lui Dumnezeu.*

Cu toții au fost de acord cu ceea ce spusese parohul comunității. În clipele următoare din turnul bisericii din Feldkirch au început să se audă sunete de clopote în cinstea Învierii Domnului iar străzile s-au și umplut cu credincioși ce se grăbeau spre biserică.

Francezii au auzit sunetul plin de bucurie al clopotelor și au rămas surprinși dar și alarmați. Ei au crezut că armatele austriece au ajuns pentru a elibera locul. Așa că au luat-o cu toții la fugă, iar până în clipa în care clopotele au încetat din sunat, pe dealuri și în împrejurimi, nu se mai putea găsi nici măcar un francez.